

ДО
Г-Н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЧЕВ,

Като омбудсман на Република България и заедно с ръководството на Конфедерацията на независимите синдикати в България, се обръщаме към Вас, мотивирани от лавинообразното нарастване на случаи на експлоатация и некоректно отношение на работодатели към техните работници и служители.

От КНСБ са констатирани проблемите в тази сфера, а през последните седмици и институцията на омбудсмана е буквално залята от жалби за забавени или изобщо неплатени заплати, за невнесени осигуровки, за неиздължени обезщетения, за неполучени ваучери за храна, за неплатен извънреден труд, изобщо за неизпълнени социални ангажименти към работещите. Случаите, с които ме сезират стотици, дори хиляди работници от шивачки до миньори, са различни - действащи фирми, които не плащат на своите работници, дружества, които са в несъстоятелност или предприятия, които са продадени заедно с работниците на лица, живеещи от социални помощи. Общото между случаите е, че се касае за едно модерно робство – на работниците не се плаща и реално те работят безплатно, докато семействата и децата им гладуват. Само от последните дни изброихме над 15 случая – Оброчище, Дупница, Бобов дол, Ветрен, Търговище, Видин, Русе, Враца, София и др. Стига се до колективни жалби, брожения, протести, гладни стачки. Хората очакват държавата да ги защити, институциите да застанат зад тях и да ги подкрепят, но понеже това не се случва, решават, че държавата е абдикирала и ги е оставила сами да се оправят с проблемите си. В същото време Фондът за гарантиране на вземанията на работниците и служителите функционира само формално - натрупани са около 250 милиона лева, а за 2016г. са изплатени само 2 милиона лева от тях, което е нищожно малка част от натрупаната сума.

Като обществен защитник не мога да остана безучастна към тези случаи на експлоатация и съвременно робство. Категоричното ми мнение, подкрепено и от Конфедерацията на независимите синдикати в България, е, че са наложителни спешни законодателни промени, които да предотвратят издевателствата над работници, да предоставят повече възможности за законова и институционална подкрепа на техния труд от една страна и недопускане на произвол и неизпълнение на законовите задължения на работодателите от друга страна.

Важно е да се предвидят законови мерки за предотвратяване на случаите с прехвърляне на търговски предприятия или дружествени дялове на социално слаби лица, както и да се гарантира, че ще бъдат изплатени всички дължими на работниците суми преди прехвърляне на предприятието.

С цел допълнителни гаранции за правата на работещите, когато работодателят е в неплатежоспособност, но не подава молба за откриване на производство по несъстоятелност, трябва да се предвиди възможност това да могат да направят работници или служители при неизплатени възнаграждения за повече от два месеца.

В същото време, при вече открито производство по несъстоятелност, за да не останат неудовлетворени вземанията им, работниците и служителите следва да са на първо място сред привилегированите кредитори. В тази насока следва да се промени редът на привилегиите за удовлетворяване от имущество, регламентиран в Закона за задълженията и договорите.

Необходимо е да се предвиди облекчен ред, без да водят съдебни дела, работниците да имат възможност да търсят неизплатените си вознаграждения и обезщетения чрез представяне пред компетентния съд на ведомост за заплати или друг счетоводен документ.

Чрез нормативните промени следва да се осигури ефективен достъп на работниците при несъстоятелност на работодателя до средствата, натрупани във Фонда за гарантираните вземания. В момента заради административни пречки плащания от фонда получават около 250 работника годишно при хиляди останали на улицата без заплати заради несъстоятелност на работодателя.

Не на последно място считам, че работодатели, които дължат вознаграждения и обезщетения на работниците си, не следва да участват в процедури по обществени поръчки като изпълнители и подизпълнители.

Необходимо е също така да бъдат дадени допълнителни правомощия на контролните органи да извършват проверки по повод изплащането на вознаграждения и обезщетения и след прекратяване на трудовите правоотношения, както и да дават задължителни предписания на работодателите за това.

Предложените законодателни мерки бяха обсъдени и подкрепени на публична дискусия с участието на синдикатите, работодателските организации, отговорните институции и представители на протестиращите работници от различни краища на страната.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 19, ал. 1, т. 6 от Закона за омбудсмана и чл. 42 от Правилника за организацията и дейността на омбудсмана, предоставяме на Вашето внимание предложение за изменения и допълнения в Кодекса на труда, Гражданския процесуален кодекс, Търговския закон, Закона за обществените поръчки, Закона за гарантиране на вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя, Закона за задълженията и договорите и Закона за особените залози. Моля да предоставите предложението на народните представители за обсъждане и внасяне в Народното събрание.

Прилагам проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда.

С уважение,

МАЯ МАНОЛОВА
ОМБУДСМАН НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Кодекс на труда

(обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г. и бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г.)

§ 1. В чл. 228 се правят следните допълнения:

1. В заглавието накрая се добавя „и срок за изплащане“.

2. Създава се ал. 3:

„(3) Обезщетенията по този раздел се изплащат в тримесечен срок от деня, в който е трябвало да се извърши плащане по надлежния ред. След изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението заедно със законната лихва.“

§ 2. В чл. 399, ал. 1 след думите „и дейности“ се добавя „включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение“.

§3. В чл. 404, ал. 1 се създава т. 12:

„12. да дават задължителни предписания на работодателя за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.“

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. В Гражданския процесуален кодекс (Обн. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.50 от 30 Май 2008г., изм. ДВ. бр.63 от 15 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.69 от 5 Август 2008г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.19 от 13 Март 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.42 от 5 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.47 от 23 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.13 от 16 Февруари 2010г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр.5 от 14 Януари 2011г., изм. ДВ. бр.45 от 15 Юни 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.49 от 29 Юни 2012г., доп. ДВ. бр.99 от 14 Декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.66 от 26 Юли 2013г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г., изм. ДВ. бр.98 от 28 Ноември 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.50 от 3 Юли 2015г., доп. ДВ. бр.15 от 23 Февруари 2016г., изм. ДВ. бр.43 от 7 Юни 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.8 от 24 Януари 2017г., доп. ДВ. бр.13 от 7 Февруари 2017г.) в чл. 417 се създава т. 10:

„10. ведомости за заплати, документи и извлечения от счетоводните книги, с които се установяват задълженията на работодателите за парични вземания на работници и служители, произтичащи от трудови правоотношения“

§ 5. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32, 47 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 101 от 2010 г., бр. 14, 18 и 34 от 2011 г., бр. 53 и 60 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 95 от 2015 г. и бр. 13 и 105 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 15 се създава ал. 4:

„(4) Предприятието не може да бъде прехвърлено до изплащането на неизплатени трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски на работници или служители, включително на лица с прекратени трудови правоотношения. Отчуждителят следва да представи писмени доказателства, че са изплатени изискуемите възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски или да декларира, че не дължи такива.“

3. В чл. 129 се правят следните изменения и допълнения:

3.1. в ал. 1, изречение второ накрая се добавя: „и ако няма неизплатени изискуеми трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски на работници или служители, включително на лица с прекратени трудови правоотношения.“

3.2. в ал. 2 след думите „извършени едновременно“ се добавя „след представяне на писмени доказателства, че са изпълнени задълженията за изискуеми трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски или декларация, че няма дължими такива.“

4. В чл. 625, ал. 1 след думите „търговска сделка“ се добавя „от наети от търговеца работници или служители при неизплащане на изискуеми трудови възнаграждения за повече от два месеца“.

5. В чл. 687, ал. 1 след думата „трудова“ се добавя „или прекратено трудово“.

6. В чл. 703, ал. 2, т. 2 думите „т. 4“ се заменят с „т. 1“.

7. В чл. 722 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 т. 1, 2, 3 и 4 се изменят така:

„1. вземания, произтичащи от трудови или прекратени трудови правоотношения, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност;

2. вземания, обезпечени със залог или ипотeka, или запор или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози - от получената сума при реализацията на обезпечението;

3. вземания, заради които се упражнява право на задържане - от стойността на задържания имот;

4. разноски по несъстоятелността;

б) в ал. 2 думите „т. 3 -12“ се изменят с „т. 1, 4 -12“.

8. В чл. 789, ал. 1, т. 2 след думата „трудова“ се добавя „или прекратени трудови“.

§ 6. В Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (Обн. ДВ. бр.37 от 4 Май 2004г., изм. ДВ. бр.104 от 27 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.34 от 25 Април 2006г., изм. ДВ. бр.48 от 13 Юни 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.18 от 1 Март 2011г., изм. ДВ. бр.94 от 30 Ноември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. ДВ. бр.84 от 27 Септември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 9 Декември 2016г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4, ал. 1, т. 2 думата „три“ се заменя с „12“.

2. В чл. 25 след думите „или служителя“ се добавя „или искане от синдика“, а думата „двумесечен“ се заменя с „тримесечен“.

§ 7. В Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ. бр.13 от 16 Февруари 2016г., доп. ДВ. бр.34 от 3 Май 2016г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 54:

а) в т. 3 думите „установени с акт на компетентен орган“ се заличават;
б) в т. 6 думите „е установено с влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение, че при изпълнение на договор за обществена поръчка е нарушил“ се заменят с „е установено нарушение“, след думите „чл. 128“ се добавя „чл. 228, ал. 3“, а думите „установени с акт на компетентен орган“ се заличават.

2. В чл. 56, ал. 1 се създава т. 4:

„4. е платил или е в процес на изплащане на дължимо вземане по чл. 128, 228 или 245 от Кодекса на труда.“

3. В чл. 58, ал. 2 думите „влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение за“ се заличават.

4. В чл. 175, се създава нова ал. 12:

„(12) При определяне на подизпълнител чрез договора по ал.1, участникът прилага изисквания за подбор, съответстващи на основанията за задължително отстраняване съгласно чл. 54 от закона.“

§ 8. В Закона за задълженията и договорите (обн., ДВ, бр. 275 от 1950 г.; попр., Изв., бр. 2 от 1950 г.; изм., бр. 69 от 1951 г., бр. 92 от 1952 г.; ДВ, бр. 85 от 1963 г., бр. 27 от 1973 г., бр. 16 от 1977 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 30 от 1990 г., бр. 12 и 56 от 1993 г., бр. 83 и 104 от 1996 г., бр. 83 и 103 от 1999 г., бр. 34 от 2000 г., бр. 19 от 2003 г., бр. 42 и 43 от 2005 г., бр. 36 от 2006 г., бр. 59 и 92 от 2007 г., бр. 50 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 136:

а) в ал. 1 т. 1, 2, 3, 4 и 5 се изменят така:

„1. вземанията на работници и служители, произтичащи от трудови отношения, и вземанията за издръжка;

2. вземанията за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковете по чл. 134 и 135 - от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноски;

3. вземанията на държавата за данъци върху определен имот или за моторно превозно средство - от стойността на този имот или на моторното превозно средство, както и вземания, произтичащи от концесионни плащания, лихви и неустойки по концесионни договори;

4. вземанията, обезпечени със залог или ипотека - от стойността на заложените или ипотекирани имоти;

5. вземанията, заради които се упражнява право на задържане - от стойността на задържаните имоти; ако това вземане произтича от разноски за запазване или подобрене на задържания имот, то се удовлетворява преди вземанията по т. 3;“;

б) в ал. 2 „т. 5“ се заменят с „1“.

2. В чл. 137, ал. 2 думите „т. 1 на чл. 136“ се заменят с „чл. 136, ал. 1, т. 2“.

§ 9. В Закона за особените залози (обн., ДВ, бр. 100 от 1996 г.; изм., бр. 86 от 1997 г., бр. 42 от 1999 г., бр. 19 и 58 от 2003 г., бр. 34 и 43 от 2005 г., бр. 30, 34 и 80 от 2006 г., бр. 53, 59 и 108 от 2007 г., бр. 100 от 2008 г., бр. 24 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 107 от 2014 г.,

бр. 50 от 2015 г. и бр. 50 и 105 от 2016 г.) в чл. 16 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „чл. 722, ал. 1, т. 1“ се заменят с „чл. 722, ал. 1, т. 2“, а думите „чл. 136, ал. 1, т. 3“ се заменят с „чл. 136, ал. 1, т. 4“.

2. В ал. 3 думите „чл. 136, ал. 1, т. 5“ се заменят с „чл. 136, ал. 1, т. 1“, а думите „чл. 722, ал. 1, т. 3“ се заменят с „чл. 722, ал. 1, т. 4“.

§ 10. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

МОТИВИ

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда

Законопроектът е насочен към осигуряване на допълнителна защита на правата на работниците и служителите в случаите на експлоатация от страна на работодателите и на съвременно робство. В тази връзка са наложителни спешни законодателни промени, с които да се предоставят повече възможности на работниците да защитят правата си от една страна, и недопускане на произвол и неизпълнение на законовите задължения на работодателите от друга страна.

Особено чувствителна тема, която вълнува работещите, е тази за трудовите възнаграждения и обезщетенията, дължими във връзка с трудовите правоотношения, включително след прекратяването им. От особена важност за работещите, които не са получили дължимите им възнаграждения и обезщетения, е предвиденото включване на ведомостите за заплати и обезщетения сред документите, въз основа на които може да се поиска издаване на заповед за изпълнение. С предвиденото изменение на чл. 417 от Гражданския процесуален кодекс ще се улеснят работещите да търсят от неиздължилия се към тях работодател съответните признати и начислени възнаграждения и обезщетения, без да се налага да водят съдебни дела за установяване на основанието и размера на дължимото. Още повече, че става въпрос за задължения, които работодателят не отрича, предвид, че са установени в съответните ведомости за заплати и счетоводни документи.

В допълнение, в предложения законопроект изрично се предвижда и предоставяне на правомощия на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да извършва проверки по повод изплащането на възнаграждения и обезщетения и след прекратяване на правоотношенията и да дава задължителни предписания на работодателите в тази насока. Предвидено е също изричното регламентиране на срок, с който работодателят да е обвързан и да е задължен да изплати обезщетенията, дължими на работниците и служителите му като се дължи и законната лихва при неизпълнение.

Сред целите на предлагания законопроект е да се прекрати установената практика да се прехвърлят търговски предприятия или дружествени дялове, без да са платени всички дължими възнаграждения, обезщетения и осигурителни вноски на работници, на лица, които не разполагат с необходимите средства да изплатят дължимото. В тази връзка се предвижда забрана за прехвърляне на предприятие или дружествен дял, ако има неизплатени трудови възнаграждения, обезщетения и задължителни осигурителни вноски на работници или служители, включително на лица с прекратени трудови правоотношения.

С цел допълнителни гаранции за правата на работещите, когато работодателят не подава молба за откриване на производство по несъстоятелност, в законопроекта се предвижда това да може да се направи от работници или служители при неизплатени възнаграждения за повече от два месеца. В същото време при вече открито производство по несъстоятелност, за да не останат неудовлетворени вземанията на работещите за възнаграждения и обезщетения, се предлага същите да бъдат първи в реда на вземанията при разпределение на масата на несъстоятелността, както и в тази насока да се промени редът на привилегиите за удовлетворяване от имущество, регламентиран в Закона за задълженията и договорите.

В проекта се предлага също работодатели, които дължат възнаграждения и обезщетения на работниците си, да не могат да участват в процедури по обществени поръчки като изпълнители и подизпълнители.

При действащата нормативна уредба Фондът за гарантиране на вземанията на работници и служители не функционира ефективно, предвид натрупаната сума от 250 милиона лева, при това без да са правени вноски в него в последните три години, а разходва за гарантирани вземания на работниците по 2 милиона лева на година. В тази връзка законопроекът предоставя допълнителни възможности за работещите да получат вземанията си за възнаграждения и обезщетения, които са им законодателно гарантирани, като в него се предвижда увеличаване на срока за подаване на заявление за получаването им от Фонда и периода между прекратяване на трудовото правоотношение и вписването на решението за откриване на производството по несъстоятелност на работодателя.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА КОДЕКСА НА ТРУДА

1. Основания за законодателната инициатива.

Законопроектът е мотивиран от необходимостта от спешни промени в законодателството, уреждащо правата на работниците и служителите, и цели допълнителна защита при некоректност на работодателя спрямо тях. Законодателната инициатива е в интерес на всички работещи, включително на лица с прекратени правоотношения, които не са получили дължими суми за трудови възнаграждения и обезщетения от работодателите си.

Със законопроекта се цели регулиране на обществените отношения по повод предоставянето на труд и справедливото му и навременно заплащане, както и отношенията работник-работодател в случаите на експлоатация и некоректност от страна на работодателя. Предвидените изменения са в съответствие с конституционните норми, предвиждащи гарантиране и защита на труда от закона и задължението на държавата да създаде условия за осъществяването на правото на труд като едно от основните конституционни права на гражданите.

2. Заинтересовани страни.

Въвеждането на допълнителните гаранции за правата на работещите лица ще засегне всички категории работници и служители. В този смисъл заинтересовани и засегнати от промените лица са всички български граждани, заети по трудови правоотношения. Заинтересовани са и физическите и юридически лица, които имат качеството работодател.

3. Анализ на разходи и ползи.

С оглед предвиждането на допълнителна компетентност на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ за извършване на проверки по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение, законодателната инициатива може да изисква по-голямо натоварване на агенцията, предвид осъществяването на допълнителните й правомощия в наличния състав на администрацията.

Законопроектът ще доведе до ефективно функциониране и разходване на натрупаните във Фонда за гарантиране на вземанията на работниците и служителите средства, тъй като се предвижда с облекчаване на условията за получаване на гарантираните вземания, повече работници и служители да могат да получат средства от Фонда. От три години вноски във Фонда не са постъпвали, има натрупана сума в размер на 250 милиона лева, а разходваните за работници и служители при несъстоятелност на работодателя средства по 2 милиона лева на година са нищожен процент в сравнение с наличните суми.

Не на последно място, законодателната инициатива ще допринесе и за увеличаване на постъпленията в бюджета на държавното обществено осигуряване, доколкото предвижда допълнителни гаранции за изплащане на трудовите възнаграждения и съответно на осигурителни вноски върху тях.

4. Административна тежест и структурни промени.

С приемането на законопроекта не се предвижда сливане или закриване на административни структури.

5. Въздействие върху нормативната уредба.

Законопроектът включва изменение на няколко нормативни акта с оглед всеобхватност на защитата на правата на работещите - Кодекс на труда, Граждански процесуален кодекс, Търговски закон, Закон за обществените поръчки, Закон за гарантиране на вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя, Закон за задълженията и договорите и Закон за особените залози.

Със законодателната инициатива не се предвиждат последващи промени в други нормативни актове.